

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cema in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo

k izrednemu občnemu zboru

delničarjev delniškega društva
„Narodne tiskarne“

na dan

29. novembra 1874 popoldne ob 4. uri

v prostorih „Narodne tiskarne“

v Tavčarjevi hiši v Ljubljani.

DNEVNI RED:

1. Prodaja mariborske tiskarne.
2. Dopolnilna volitev v upravni odbor.
3. Nasvet zavoljo časopisa „Slovenski Narod“.

Vse delničarje vabi k udeležanju

Upravljeni odbor.

§. 16. društvenih pravil se glasi: Kdor v občnem zboru hoče glasovati, mora svojo delnico, oziroma začasni list vsaj pet dni pred občnim zborom v društveno blagajnico vložiti.

Propadanje ultramontanske politike.

Čedalje bolj se vidi, kako je jezuitizem, odkar se je Rima polastil in s silabusom svobodni politiki in svobodni znanosti vojsko napovedal, z nezmotnostjo papeževo pak neko cerkveno občno absolutno nadvlado po vsem svetu uvesti hotel, — sami katoliški cerkvi škodoval in ravno nasprotno tega do-sega, kar je nameraval.

Po jezuitskih intrigah in proti volji omi-

kanih srednje-evropskih škofov, katerim na čelu je bil Jugoslovan Štrosmajer, sklenena in verovati diktirana papeževa nezmotnost je rodila cerkveni boj v Nemčiji, kjer od strani Bismarkovcev žalibog uže take oblike do-biva, da ga noben pravi liberalec ne more priznati za „kulturni“ boj, ker sega uže v ozemlje posilstva, nepravde in nesvobode. A glej, še nij boj na Nemškem polegel se, uže se je oglašil v isti stvari drug političen ve-likan, bivši in morda prihodnji načelnik An-gleške vlade, Gladstone, ki je baš zdaj brošuro izdal, v kateri obžaluje proglašenje papeževe nezmotnosti kot dogmo, ker odslej po njegovem mnenju, mora vsaka država biti proti ultramontanizmu.

Angleška je dozdaj veljala kot svo-bodna zemlja in katoliki so radi tja kazali, češ, kako lepo se razvija tam katolicizem. Tudi Gladstone je veljal za prijatelja kato-likov in so fanatični protestantje zaradi tega pri zadnjih volitvah tudi proti njemu agiti-rali. Čemu je torej jezuitizem s svojimi provokacijami še Angleže zopet razdražil in jih na vrat naščuval — ne sebi ker jezuiti-zem mej mislečimi in omikanimi poštenjaki nij nikdar prijateljev štel, nego — katoliški cerkvi sami.

Isto tako padajo — hvala bogu! — ak-cije ultramontanstva v Španiji in na Fran-coskem, (na Italijanskem se itak uže po-litično niti geniti ne more).

Jezuitski glasoviti silabus pogublja občno pravo glasovanja, pogublja samodoločbo naro-dov. Zavoljo tega podpira ultramontanska stranka na Francoskem Burbonca Chamborda, na Španjskem don Karlosa ker ta Burbonca trkata na svoje rojstvo, svojo „legitimnost“. In narobe, zato ker ju ultramontanizem pod-pira, sta tudi ta dva poželjivca po kraljev-stvu ultramontanska s celim svojim privržen-

stvom, ter zlorabita „vero“ in cerkev za svoje despotične namene.

Ravnokar prihaja vest iz Španije, da je don Karlos s svojimi krutimi četami odločno tepen in je moral ubegniti v hribe. Zima in zmagonosno orožje republikancev, reprezen-tantov od Rima pogubljane volje narodove, bodo zdaj kmalu uničile ves karlizem in nje-govo bratomorno klanje, s katerim je sim-patiziral ultramontanizem in klerikalizem po vsej Evropi, a zdaj vidi giniti i tukaj svoje upanje.

Ne menj tepeni so ultramontanci na Francoskem. Tam v zadnjem času o grofa Chambordu, kandidatu legitimistov, in upanji ultramontanstva, niti govora nij. Pri volitvah zmagujeta le dve stranki, ki, da-si sta raz-lični, kakor noč in dan, vendar v enem oziru jednako podlogo imati, da se obe sklicujeta na občno glasovalno pravo naroda, na narod kot najvišja inštanca, kadar mu gre o sebi in svoji osodi določevati.

Borba mej svobodo narodov in mej go-spodovanja željuim ultramontanizmom res nij še blizu konca, nego ima še teške boje pri-čakovati, vendar se povsod stvari še prilično dobro obračajo, ultramontanizem propada.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 14. novembra.

„Vaterland“ pripoveduje o *minister-ski krizi*. Ko cesar iz Češkega pride, bodo dali in dobili Auersperg, Banhans in Depretis svoj odpust. — Radi bi videli to, a ne verujemo, da je uže čas. — Ta „kriza“ je pa nastala vsled tega, ker je v zadevi trgovinsko-političnih pogodb Avstrije z Ru-sijo Andraš Banhansa dementiral in dotične akte v „N. fr. Pr.“ priobčiti dal. Sicer zadnji telegram tukajšnje uradne „L. Ztg.“ iz Dunaja to krizo oporeka, ali nekaj je

Listek.

Raztreseni listi.

I.

Imel sem prijatelja.

Dober mož je bil. Kadar je imel de-narja, — imela sva ga oba, in kadar sem bil jaz zaljubljen, prebiral je tudi on Hei-neja.

Če sva šla na sprehod, me je vselej on vprašal, kam pojdeva, in kadar nijsem bil jaz v tistem drugem stanu, v katerem hodi človek pod tem ali onim oknom gori in doli, sva jo ukrenila ven iz mesta na zelene travnike.

Več let sva tako ravnala. Kaj bi ne, vsaj sva bila prijatelja od mladih let.

Ko sem še jaz doma po mlakah žabe lovil, tačas je tudi on lopotal po vodi, in če

je šolmošter mene poslal za peč, se je tudi moj prijatelj jokali z menoj vred.

Oba sva šla po svetu študirat, in ko naju je filisterstvo pokrilo sè svojim me-glenim pajčelanom, sva bila zopet skupaj, ter skupaj hodila na sprehode.

Eno naju je ločilo. Jaz sem se zalju-boval vsak mesec, — on pak je tedaj le bral Heineja; zaljubil se nij nikdar.

A človek ne ve nij ure nij dneva! Šla sva ven iz mesta na polje, na travnike. Bil je lep pomladni dan, takov kakoršnega poetje opevajo, ko so stari po petnajst ali šestnajst let.

Na vrbi ob travniku je žvižgal drozeg, po travniku so cvele solnčnice.

„Kaj gledaš tako pazno“ vprašam svo-jega tovariša.

„One rože. Glej, kako obračajo svoje glavice za solncem.“

„To je ljubezen“ pravim mu.

„Škoda, da si se z fiziko ukvarjal.“

„O molči, molči“, odgovorim smijoč se, „človek ne ve nij ure nij dneva.“

In drugoga dne sva šla zopet črez trav-nik, nebo je bilo oblačno.

„Glej kako žalostno povešajo denes solnčnice svoje cvete; za ljubčekom žalu-jejo.“

Prijatelj je molčal.

Pomlad je minola, poletje je razgrevalo mesto in polje, preselila sva se sprijateljemo na kmete.

Mnogo tujcev je bilo tu, deklet in gospé.

Mene sta zanimali dve črni očesi — in tovariš moj je potrpežljivo recital: „Im wanderschönen Monat Mai.“

Pa mož se je dolgočasil, — zdelo se mi je, da se mu zeva.

baš zarad tega vendar v tej stvari istinita.

Cesarica je iz Pardubice iznenada odpotovala na Ogersko v Gődölös. — Tudi cesar se ne bo več lova udeleževal, ker je nadvojvoda Karel Ferdinand tako bolan, da je prejel zakramente umirajočih.

Vnanje države.

Francoska bonapartistična glavna lista „Le Pays“ in „Ordre“ izrazujeta, da bodo Bonapartovci podpirali Mac-Mahonovo vladno na dalje, če se le nedoločeno pusti vprašanje, kdo bo maršalov naslednik v načelnstvu vlade; leta 1880 pak naj francoski narod glasuje ali je za Napoleonovce ali ne. Kakor se vidi, bi Bonapartovci le časa radi dobili in potem menijo, da je dobljeno vse.

Medicinski študentje v Parizu so napravili veliko demonstracijo proti novemu profesorju Chauffard, ker je klerikalec. Kričali so: Calotte, „proč z jezuiti“, „proč z ministrom“. Za to je medicinska fakulteta za en mesec zaprta.

Iz **Spanije** se preko Hendaye, Bayonne, in Kölna istovetno poroča, da je republikanska vladna vojska zmagala Karliste pri Irunu. General Loma je Karliste pretepel na gori Munuaundi, kjer jih je z bajonetom pregnal. General Laserna jih je vrget na gori San Marco pri Renterii. Oblegovani Irun je bil osvobodjen in Laserna je ponoči v to mesto prmarširal. Karlisti so izgubili dosta streliva in en artilerijski park, ter so ubegnili v gore. Ko bi bil Laserna 10.000 mož več imel, bil bi mogel Karliste popolnoma zajeti in uničiti, — kakor se brzojavlja.

Italijanska policija je te dni potegnila v zapor laškega načelnika internacijonale, Frančiška Nattu v Florenciji. V njegovem stanovanju so našli cel arhiv internacijonale se zapisnikom členov, domačih in tujih, ravno tako vse dopise in pečate. V tožbi bode 61 zatoženih poklicanih pred poroto zaradi udeležbe „zarote“.

Dopisi.

Iz Celovca 13. novembra. [Izv. dop.] V noči od 10. na 11. t. m. je tu umrl obče spoštovani in posebno za odgojo mladine mnogozaslužni gospod Karel Dürnwirt, duhovenski svetovalec krškega knezoškofijstva in špiritual v [bogoslovnem] semenišči. Mi Slovenci uže zaradi tega prenašlo smrt ovega poštenjaka zelo milujemo, ker nam je bil ranji zvest in zelo marljivi podpiratelj slovenskega duševnega napredka in večje narodove omike, ter ob enem mnogoletni, jako cenjeni odbornik družbe sv. Mohora. Iz baš teh vzrokov nam je gotovo prerano odvzela še le 46 let starega

delavca nepreprosljiva smrt iz naših krogov. Bil je ob enem kot nadziralnik malega knez. škofijskega semenišča, prav priljubljena osoba posebno slovenski mladini, katero je po očetovski na pravi pot in k pravi izvršitvi njene naloge napeljeval ne mene se za te ali one strankarske namene. Po pravdi more torej tužna Slovenija milovati po blagem možu. Bodi mu zemljica lahka in večnaja njemu pamet!

Pri tej priliki se nam nehote neka druga misel sili in brez vsake — tudi le najmanjše nezaupnosti ali strasti — jo hočemo priobčiti; znabiti da vendar le pade dobro zrnice na plodunosno polje, kjer nam je po besedah neumrlega našega sorojaka Antona Janežiča delati složno in s skupnimi močmi kajti, „v slogi je moč in vzajemnost je mati vseh velicij činov“!

V družbinem odboru Mohorjevem je 9 udov, kateri imajo stanovati v Celovcu. Sedaj je bilo v odboru sedem duhovnikov, namreč: Čč. gg. prošt dr. Müller, samostanski prednik o. Robida, bogosl. prof. dr. Nemec, prof. Andrej Einspieler, knez. škof. tajnik Lambert Einspieler, kaplan Bizer in umrli špiritual Dürnwirt, ter le dva posvetnika: urednik Šim. Janežič in trgovec Bern. Rosbacher. Treba bo torej voliti novega odbornika in pri tej priliki bi se lahko — ne glede na kake strankarske nameue — samo z ozirom na pravično željo vendar le eden posvetnih tu bivajočih udov (a v slovenski literaturi izvedenih Ur.) volil. Lepo bi bilo, ko bi vsaj mej devetimi bili trije posvetni gospodje udje ovega družbinega odbora in to tem bolj, ker je v resnici treba raznih temeljito delajočih in vsestransko izvedenih močij.

Kakor nam je znano, se družbini odbor pri takej priliki sam dopolnjuje in to zaradi tega ravno opozorujemo gospode odbornike, da ozir jemljejo na večino tu bivajočih letnih udov in na večino vseh udov, kajti mej 24 080 udov je gotovo več, nego devet desetih posvetnih. Treba se jim nikar nij bati, da bi bili na ovi način majorizirani, kajti še zmirom bi bilo potem v odboru šest duhovnov mej njimi čestiti predsednik in le trije posvetni. Tudi druge naklepe bi mi našemu nasvetu ne hoteli podlagati, samo to se nam je zdelo, da odbor, kateri je do sedaj občinstvu in vsem udom na pravo veselje, obče zadovoljstvo in narodovo korist deloval, tudi za naprej, — ker se delo množi in bolj vse-

stransko postaje — gleda na prave, za prihodnost koristne naredbe in da se v to svrhu število dopolni ne s prikimovalci, temuč s pravimi delavci.

Sè slovenskega Štajerja 13. nov. [Izv. dop.] G. Blaže Pernišek, ki je uže 2 leti podučitelj na narodnej šoli v Ljutomeru, je prosil, da bi smel to jesen iti k učiteljskemu izpitu v Gorico, kjer je bil dovršil maturo 1872. leta. Nič ga ne zadržuje, le dotična direkcija izpraševalne komisije ga opozori na nov ministerijalni ukaz, da mora dobiti dovoljenje od naučnega ministerstva, ako hoče iz druge provincije v Gorico k učiteljskemu izpitu, sicer ga ne sme sprejeti omenjena komisija. Nemudoma stori g. Pernišek tudi ta korak do ministerstva sè slovensko prošnjo. Uzrok, da želi g. Pernišek baš v Gorico k učit. izpitu je ta, da je namreč v Gorici baš sè slovenskim učnim jezikom dovršil svoje študije, ter želi tudi svoje izpite dostati baš v Gorici, ker se ondi slovensko izprašuje. To prošnjo izroči gospod Pernišek po postavnjej poti. On čaka in čaka odgovora, kar dobi v roke nazaj ono prošnjo. A te prošnje, če tudi je bila le na naučno ministerstvo na Dunaji adresovana, nij nikedar videlo ministerstvo, nego predsedništvo ljutomerskega okrajnega šolskega svetovanja in pa deželni šolski svet sta to prošnjo Perniška meni nič tebi nič nazaj poslala in na onej strani prošnje mu take reči odgovarjala, kar sèm prav nič ne spada in ju g. Pernišek za to tudi nikedar pital nij in mu ljutomerski okrajni glavar hoče dokazati, da to so le g. Perniškove kaprice, ker hoče tja v Gorico k izpitu, a ne v Gradec. Dostavljamo le še to, da naj visoki gospodje, ki so se na daljnem Dunaji učili kljukastih paragrafov le v nemščini, grede delat svoje izpite v slovenščini, bodemo li videli, ali jim pojde odgovarjanje gladko ali ne. Ustiti se je lahko, da se g. Pernišek v 4 tednih lahko toliko izuri v nemškem izrazu, da mu bodo igrača nemški izpiti, a dokazati ne. Je li g. Pernišek kriv greha, da se je slovensko učil, kar mu v slovenskej šoli, kot učitelju jako koristi? Je li vreden za to kazni, da bi se moral več truditi za izpite svoje, nego njegovi tovariši, ki so se morali v nemščini izobražati, ter jim gre prokleto trdo sè slovenskim izrazom, ko predavajo slovenskej mladeži?! Učiteljeva bodočnost je od njegovih izpitov, kedo pa neke-

„Človek ne ve nij ure, nij dneva“, sem mu zažugal.

Necega večera sva sedela sama pred svojo gostilno, kar se pripelje mestni voz. Gospod in gospa, oba elegantna, izstopita.

Ko ideta mimo naju v vežo, obrne gospa svoj obraz. Videl sem oči, samo oči. Tovariš moj me prime za roko.

„Kdo je to“? vpraša nekako čudno.

Tacih vprašanj pri njem nijsem bil vajen.

„Čakaj, hočem pozvedeti“, pravim.

„Ne, ne nikar“, odgovori osorno.

In ko sva šla k počitku, nij govoril več o Heineju.

Človek ne ve nij ure, nij dneva.

Druzega dne smo se seznanili z došlim.

Šli smo na sprehod; trebalo je iti čez ozko brv.

„Dajte mi roko“, reče gospa mojemu tovarišu, in ko smo se vračali domov, šel je na njenej strani.

Zvečer nijsva govorila; in več dni, več večerov je bilo tako.

A šla sva vendar zopet sama na sprehod. Zopet čez travnik; solnčnic nij bilo.

Jaz sem omenil onih rož. Tovariš je obstal, pogledal me, in dejal tiho: „Da, to je bila ljubezen.“

In popoldne se je sprehajal z lepo tujko.

Druzega dne zgodaj zapoje trobenta po vasi. Huzarji so prišli, na čelu je jahal lep lejtnant.

Popoldan smo napravili izlet, in lejtnant je spremljeval našo gospo, na drugej strani pa moj tovariš.

In zopet je napočil dan, lep solnčni, poletni dan.

Moj prijatelj je bil doma, — bolan je bil. Besedice nij govoril; v strop je gledal — nem — potrt.

Lejtnant je sam spremljeval lepo gospo. Drug tik druzega, sta hodila, in razgovarjala se tiho in smehljaje se.

Bore prijatelj!

Mnogo, mnogo tednev je minolo, in onidan sva šla s prijateljem zopet ven iz mesta na polje, na travnik.

Meglen dan je bil, na vrhah nij bilo več zelenega perja.

„Solnčnic tudi nij več“ sem dejal tovarišu.

„In ljubezen“? je odgovoril tiho.

Megla je pokrivala plan in daljne gozde, po vrbovih golih vejah pa so visele srebrne kaplje.

Ali nijso bile to solze, — solze za solnce, za cvetjem? — J. K. K.

Kersnik

da učeh se ne zna, pitanec kmalo dobi slabiji red, ako mu ne teče beseda, dasiravno mu je tvarina dobro znana? To tudi gospod Pernišek dobro vé, zakaj ste mu tedaj nevoščljivi? Zaradi te centralizacije je gospod Pernišek več kolekov zastonj kupil, vrh tega pa mu je še gotovo najmenj pol leta čakati izpita, ter mora po krivdi družih biti zadovoljen z malo remuneracijo, mesto da bi uže dobival pošteno plačo, kakoršne je vreden vspešno delajoč narodni učitelj! In pri vsem tem pravijo, da nij germanizacije, da se slovenščina ne zaničuje. G. Pernišek! ali se ne pritožite dalje?

Domače stvari.

— (O volitvah v trgovinsko zbornico kranjsko) piše „Slov.“ organ klerikalne ali konservativne stranke: „Vlada neki namerava volilno pravico vzeti vsem krmarjem in kramarjem, da bi pri novih volitvah s svojimi privrženci lažje zmagala in dosegla namen, katerega smo uže onidan razložili. Treba tedaj posebne pozornosti in skrbi, da nas ne premotijo in slovenska politična društva v Ljubljani in po deželi naj reč nemudoma vzemo v pretres, da ne bo prepozno. Živo tudi priporočamo, da naj se izberó kandidati, s katerimi boste obe stranki zadovoljni. Naj se pri tej priliki prvokrat pokaže, da hočemo vsi zopet edini in složni delati za blagor naroda slovenskega in naši nasprotniki z vsemi svojimi zvijačami proti nam nič odpravili ne bodo.“ Mi na to pravimo: dobro! Proti germanizatorjem in tujcem nas vse narodnjake le sloga v slovenstvu in trezna politika reši.

— (Poslanec Fr. Brandstetter in „Slovenski Narod“.) Avgusta meseca je državni poslanec g. Brandstetter po vseh nemških listih naznanil, da bode našega odgovornega urednika tožil. Res je kake 14 dnij potem g. Ivan Semen, kot tedanji odgovorni urednik tožbo dobil. Pripravljeni smo bili sicer, dotično notico „popraviti“, baš da bi do pravde ne prišlo. A advokat Brandstetterjev nam je bil poslal tak poniževalen „preklic“, ki terja od nas, da bi pozitivno izrekli, česar po svoji vednosti ne moremo in tudi nij v nikaki zvezi z ono notico. — Zastopaje „Slovenski Narod“ je tukajšnji advokat g. dr. Alfons Mošć vložil na višjo sodnijo v Gradcu priziv, v katerem vlaga ugovor proti tožbi izdelani po Brandstetterjevem zastopniku dr. Holeingerju v Gradcu. Deželna višja sodnija je vsled tega pod predsedstvom dr. Waserja, ugovor dr. Mošćeta za utemeljen izpoznala in za pravo izrekla: Brandstetterjevo tožbo po §. 211 k. p. r. odbiti.

— (Ukaz naučnega ministerstva) od minolega meseca zapoveduje udom deželnega in okrajnega šolskega sveta — popolno tajnost v vseh zadevah teh korporacij, rekoč, da oni opravljajo vladne reči. To diši zelo po absolutizmu. Stremajer ne pomisli, da je največ udov ljudstvo v te svete volilo, a da jih nij on imenoval. — Tudi to diši po germanizaciji, namreč tiho jo hote organizirati, ker jim je narodovi protiklic vendar le nevaren.

— (Glasbene novosti.) „Glasbena matica“ je zopet dve prav čedni kompoziciji izdala, namreč eno koncertno ilustracijo slovenske pesni „po jezeru bliz Triglava“, zlo-

žil za glasovir g. Anton Förster, in slovensko mašo od Daniel Fajgeljna. — Posebno prva kompozicija se odlikuje zaradi izvrstne umeteljne sestave, kajti to je res v koncertnem stilu izdelana briljantna skladba, kakoršne vrste do sedaj Slovenci še nismo imeli. Gospod skladatelj Anton Förster se je zopet pokazal, kot eminentni mojster glasbe in izrekamo željo, da bi nam še dosti enacih kompozicij izdelal. Priporočamo to skladbo vsem igralkam in igralcem na glasoviru, ki so uže dobro tehnično izurjeni, ker razne variacije znane slovenske pesni so na nekaterih krajih le za vajenega igralca izpeljive in posebno za koncertno igro jako primerne. Ker sta tudi tisk in vnanja oblika jako elegantna se bode gotovo to delo kmalu razprodalo, ker cena 1 gld. 20 kr. je za 14 strani obsegajočo skladbo s krasno izdelanim naslovom prav nizka. — Fajgeljeva maša se bo pa posebno organistom in cerkvenim pevcem kmalu prikupila zaradi lehkotne in melodijozne sestave; kar nam posebno dopada je tudi to, da so posamezna dela v lehkopevajočih glasovrstah (skalah) in za prvi glas tako stavljeni, da se pojó brez vsacega napenjanja ali pretiranja, ker vse je izdelano posebno za pevce na deželi, pri katerih se dostikrat ne dobi dovolj visok sopran, in katerim služi najbolj lehká melodijozna, za sluh prijetna skladba. — „Glasbena matica“ je tedaj s tema izdavamá ustregla višjim koncertnim zahtevam, kakor tudi lehkí ljudski cerkveni glasbi za kar jej izrekamo tu najtoplejše priznanje. Sploh bi bilo želeli, da bi se to važno društvo vsestransko podpiralo, posebno pevska društva naj bi na korist „glasbene matice“ napravila besede, ker stroški za izdavanje muzikalij so veliki in želeli je tudi, da bi društvo moglo razpisovati darila za boljše skladbe.

— (Sneg) je zapal pri nas črevelj visoko, in sem ter tje drevje polomil. Žrjavi in divje gosi so se letos na potu v jug zakasnile, sneg je njihova potujoča krdela razginal in v petek so lovci na ljubljanskem močvirju več teh ptic ustrelili, ki so razbegane čivkale sem in tja.

— (Iz Celovca) se nam piše: Včeraj 12. t. m. je začel sneg naletavati, proti večeru je uže precej gost šel, in danes (13. nov.) zjutraj ob 8. uri ga je bilo čez pol črevlja (šest in pol palca). Drevje se še nij obletelo, zato se je bati, da bi sneg ne napravil škode. Mraza do zdaj še nij bilo, navadno imamo zjutraj po 1—3° R. gorkote. Zunaj mesta v okolici pa je bilo uže do 5° R., toda samo enkrat zjutraj ob 6. uri.

— (Na Vranjskem) je bil od narodnega taborja odpali učitelj Budna ob svojem času ustanovil nemškutarsko učiteljsko in šolsko društvo, ki je zdaj — propalo in se razpustilo. Kratka mu pamet!

— (Od Male nedelje) na Štajerskem se nam piše, da ima tamošnji znani sadjerejec in narodnjak, Tomaž Špindler v svoji drevesnici več nego sto tisoč raznih žlahtnih drevesic. Sedaj jih ponuja čez en tisoč v ceno po 30—50 kr. za drevesce. Drevesca so poldrugi seženj visoka, spodaj pri zemlji po tri in štiri palce debela in stoječa brez vsega kola, ter z večinom močanskega plemená. Omenjeni sadjerejec posebno živo priporoča sajenje takih drevesic v jeseni, ker pravi, da je prepričan, da krepkejše rastó, in v jeseni vsajeno drevesce uže v zimi stori

vse priprave za nove svoje rastoče živce, in potem nij čudež, da se od pomladnih vsigdar odlikujejo.

Naznanilo.

Čestitim udom „glasbene matice“ se razpošiljate ravnokar dotiskani kompoziciji i. s. Anton Foersterjeva koncertna ilustracija slovenske narodne pesni: „po jezeru bliz Triglava“ za glasovir in Daniel Fajgelj-nova slovenska maša za sopran, alt, tenor in bas.

Ako bi po naključji, katerim čestitim udom omenjene kompozicije ne došlo, najse blagovolijo oglasiti pri društvenem tajništvu.

Družabniki, ki še niso plačali društvenine za leto 1874 prošeni so, da pošljejo svoje doneske do 30. t. m. direktno društvenemu blagajniku gospodu Franjo Dreniku, ali pa po dotičnih poverjenikih, sicer se jim za letos odmenjene muzikalije ne pošljejo. Vsem udom se je razposlalo sporočilo za leto 1873, toni, ki tega sporočila nijso dobili, nijso več udje, ker za nje blagajništvo nij sprejelo doneskov, akoravno so morda sami ali po poverjenikih se kot ude vpisali. Za letos dobijo č. gg. družbeniki še en zvezek četveroapevov za moške glasove, kateri se bode takoj, ko bo tisk dovršen razposlal.

V Ljubljani dne 10. novembra 1874.

Vojteh Valenta, tajnik.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

in Londona.

28 let uže je nij bolni, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodec, na živcih, dalje prsne, in na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, sluhšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Urč, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj. Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v skalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bolenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričan sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolj spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergim pern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor

medicine na vseučilišči v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, bolehal je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, sluhšanje in hipochondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučenem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tišanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hušanji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i t. d.

Revalesciere je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesciere-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrodu Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, ka-

kor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih.

Razglas.

V splošno natančno spolnovanje se naslednje točke magistratnega ukaza od 22. novembra 1852 št. 5662, ki se tičejo mestne snažnosti na novi razglasijo s pristavkom, da se bodo dotični prestopki brez obzira v denarji kaznovali.

Hišniki ali hišni oskrbniki morajo brez posebnega ukaza, sneg takoj ko zapade, vsako jutro in sicer do konca januarja do sedmih in od februarja naprej do pol sedmih, naj je uže prej ta dan ali pa čez noč zapadel, ob svojih hišah in ob drugem tik ulice ležečem posestvu tako na široko, da zamoreta dva človeka vstric iti, proti sredi ulice odmetati in tako pomesti, da je pot čedna, in da se brez nevarnosti po nji hođiti zamore.

Ravno tako morajo hišniki in hišni oskrbniki skrbeti, da o požlepicah led pred hišami v določenih urah na zgoraj omenjeni način nasekajo in na sredo ulice zmečejo, prostor pa, da bi se komu kaka nesreča ne pripetila, z peskom, zemljo ali pa z žaganjem potresejo.

Če bi pa požlepica kak drug čas čez dan nastala, se bo dalo z bobnom naznaniti, da imajo gospodarji led spred svojih hiš in svojega tik ulice ležečega posestva, kakor je zgoraj omenjeno, posnažiti.

Prepovedano pa je, sneg iz hiš in dvoriščev na ulice in prostor mesta in predmestja izmetavati. Sneg mora hišni gospodar koj v vodo ali pa na kak drug pripravi kraj zunaj mesta in predmestja izpeljati.

Ravno to se mora s snegom izginiti, ki iz streh zdrči ali se ogrebe.

Mestni magistrat v Ljubljani,

13. novembra 1874. (320—1)

Tuji.

13. novembra:

Evropa: Schevar iz Zagorja. — Frohls iz Kamnika. — Payer iz Velikih Podmokli.

Pri Slonu: Golob iz Tržiča. — Majersbach, Wahl iz Trsta. — Grabar iz Hajnburga. — Zajec iz Rudolfovca. — Polak iz Kaniže. — Grof Pače iz Ponoviča.

Pri Malič: Klopfrödt, Žerovec, Sturzeis iz Dunaja. — Jugovic iz Kranja. — Fink iz Gradca. — Einger, Wagensirl iz Dunaja. — Braune iz Kočevja. — Šink iz Zagorja. — Hofmeister iz Monakova. — Jahn iz Dunaja. — Belak iz Lipnika.

Dunajska borza 14. novembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70	gl.	05	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	"	50	"
1860 drž. posojilo	109	"	10	"
Akcije narodne banke	987	"	—	"
Kreditne akcije	234	"	—	"
London	110	"	35	"
Napol.	8	"	89	"
C. k. cekini	—	"	—	"
Srebro	104	"	60	"

Gabriel Piccoli, lekar „k angelju“ v Ljubljani, dunajska cesta,

priporoča slav. p. n. občinstvu sledeče uže občno znane zdravniške droge:

Anatherinova ustna voda in zobni prah. Od vsake zobne in ustne bolezni obvaruje vsakdanje rabljenje moje ustne vode in mojega zobnega prahu, kajti ta dva produkta služita osobito za to, da se ojači zobno meso, da se odpravi gobasto zobno meso, da se ohrani zdravi duh sape in naravna barva zob, da se zavarujejo pred kostnim jedenjem, pred zobnim kamenom, ki je zobni glazuri tako nevaren. **Cena flaše ustne vode 60 kr., škatlija zobnega prahu 40 kr.** (70—19)

Izleček iz Chine in Coke. Najboljši dozdaž znani želodčni likér; pospeši cirkulacija, olajša prebavljivost, in podá različnim organom in členom nova moč in novo življenje. **Cena flaše 80 kr.**

Nezmotljivo sredstvo proti mrzlici, gotovo zdravi proti vsaki prenehalni bolezni. Uspeh mojega zdravila je pa izkušena istina, in vsak bolnik, ki bo sam na sebi to zdravilo poskusil, se bo de vesel pričal, da je najkrepkejšje in najgotovejšje sredstvo zoper mrzlico mej vsemi dozdaž znanimi. **Flaša košta 80 kr.**

Pravo norveško dorševo jetrno olje, naravnost iz Bergena v Norvegiji naročeno. Posebno se rabi to bergensko dorševo olje proti revmatičnim bolečinam, protinu, pred vsem pa proti škrofeljnom, proti sušici, kroničnim izpuščajem na koži in nervoznim bolečinam. **Cena originalne flaše 80 kr.**

Pravi Seidlitzevi prah, 1 tucat 70 kr.

Pravo borovniško žganje s soljo, 1 flaša 50 kr.

Pagliano-sirup iz Florence, 1 flaša 1 gold.

Voda lancasterske lilije. (Lancaster's Lily-Water.) Ta voda dá koži nenadejano belost in mehkost, jo obvaruje prezgodnih gub, ter naredi, da vidoma zginejo. Dalje se rabi, da se preženó pege in mozoli, in da ozdravi naglo poke, katere se naredé zaradi suše ali nekladka. Z eno besedo, ta voda je pravi zaklad za toaleto, zaradi česar jo po pravici vse dame, katerim je za lepoto mari, visoko cenijo in rabijo. **Cena flaše 1 gl.**

Naročila zunaj Ljubljane na zgorej imenovane droge, kakor tudi na vse druge zdravila se, če mogoče z vračajočo se pošto proti poštnem povzetji izvršujejo. Stroške za embalažo in ekspedicijo itd. nagradijo gospodje komitenti.

Za pljučne, srčne in živčne bolezni neprecenljivo!

Libigov Kumi-izleček.

Ker imam zahvaliti moje ozdravljenje in ohranjenje močij Vašemu čislavemu Kumi, še sedaj namreč ne morem nič jesti, naročam tedaj (sledí naročilo). Opo- menjam, da boleham uže 10 let na želodčni bolezni in da Vaš Kumi blagodarno učinkuje. Franc Rohr.

Kar sem uže 20 steklenic Vašega Kumi izlečka pora- bil, se počutim precej dobro, toraj mi zopet pošljite (sledí naročilo).

E. Hüttig.

Vaš Kumi izleček je mo- jej gospój prav dobro kori- stil, se bolje počuti, po uží- vanji treh steklenic Kumi dobil sem okrepčajoče spa- nje a nagnenje k jedi. Toraj mi pošljite (sledí naročilo).

W. Diesbach,
lastnik tissarne.

Blagovolite mi poslati 12 flaconov, ako mi bodo tako koristili in lajšali, kot ne- davno poslani 4 flaconi, nij nobenemu peresu moč popi- sati ta čudež.

J. F. Wendschuh,
tovarnik.

Vaš izleček je pri prvih 6 flaconih meni tako izvrstne službe izkazoval, da se mi nij moč zahvaliti in v imenu bo- lehnega človečanstva moram le prositi, naj se vse poskusi, da bodo prav mnogi deležni te dobrote.

S. Lowinsky.

Knjižica od dr. Weila brezplačno in franco.

Cena 1 flacona 1 gold. a. v., v zabojih ne manje, nego 4 flac., razpošilja
Glavna zaloga Libigovega Kumi-izlečka,
Berolin, Friedrichstrasse 196.

Znesek naj se pri naročnji takoj blagovoli vposlati, ker za Avstro-Ogersko ne pošiljamo poštnim povzetjem.

NB. Naših zavodov zdravniki so pripravljeni vsaki čas, po vposlanej zdravilnej vesti dotičnemu bolniku podati zdravniške informacije in
sicer celo brezplačno. (315—1)

V prospeh občinstva samega smo pripravljene, dobro priporočanim firmam izročiti prodajo.